

Arrest

nr. 144 898 van 5 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 5 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sudanees staatsburger te zijn van Mahria origine, afkomstig uit Nyala in Zuid-Darfur. U woonde in de wijk Al-Tahwra in Nyala-noord. U verklaart er altijd gewoond te hebben tot uw vertrek uit het land. U studeerde twee jaar aan de universiteit van Nyala maar maakte uw tweede jaar niet af. U ging daarna niet werken maar bleef voornamelijk thuis en had geen andere specifieke activiteiten. In 2011 zou de neef van uw huidige echtgenoot, (D.B.A.) (CGVS-nr 03/19490), die in België verblijft en de Belgische nationaliteit verkreeg, in zijn naam uw vader uw hand zijn komen vragen. Uw vader was akkoord en in november 2011 zou uw echtgenoot een eerste keer terug zijn gekeerd naar Sudan om kennis met u te maken. Hij bleef één à twee maanden en keerde vervolgens terug naar België. In

augustus 2012 keerde hij nogmaals terug naar Sudan en op 20 augustus 2012 zijn jullie verloofd. Kort na jullie verloving begonnen u en uw vader echter bedreigd te worden door neven van u. Zij waren niet akkoord dat uw vader u aan deze man had uitgehuwelijkt en vonden dat u met één van hen diende te trouwen. Ze dreigden ermee u te ontvoeren, te verkrachten en zelfs te doden indien uw vader u niet aan hen uithuwelijkte. Het is omwille van deze bedreigingen dat u zich niet meer veilig voelde op straat en uw universitaire studies diende stop te zetten. Ook uw broers werden omwille van deze kwestie door hen bedreigd. Omwille van deze constante bedreigingen besloot u uiteindelijk het land te verlaten. U ging met de auto naar El Obeid. Daar werd u overgedragen aan kennissen van uw oom die overzeese handel voeren. Ze namen u mee naar Port Sudan en daar stapte u op 16 maart 2014 op een schip. Ongeveer 20 dagen later, op 11 april 2014 kwam u aan in België. U werd naar het station gebracht en nam van daar de trein naar Brussel. U ontmoette mensen die uw echtgenoot kenden, zij belden hem op en uw echtgenoot kwam u daarop ophalen. Op 14 april 2014 vroeg u asiel aan. Bij uw laatste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaart u pas zwanger te zijn.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart (afgegeven op 12.02.2009 te Nyala), uw geboorteakte (nr 792/444899, afgegeven op 07.07.1991 te Nyala), een uittreksel uit het burgerlijk register met vertaling (nr 492/444899, afgegeven op 07.07.1991) uw residentiecertificaat (afgegeven op 28.12.2012), uw schoolkaart (nr 799 vanwege secundaire school Mahria), een attest met uw schoolresultaten (examens maart 2011 te Mahria, afgegeven op 22.07.2013) en twee universiteitskaarten (academiejaar 2011-2012 vanwege Rectoraat van de Studiedienst, geldig tot eind 2012 en academiejaar 2012 – 2013 vanwege Rectoraat van de Studiedienst, geldig tot eind 2013). U legt eveneens een kopie voor van de identiteitskaart van uw echtgenoot.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw leven vanwege uw neven die zich niet neerleggen bij uw huwelijk met uw huidige echtgenoot. Uit uw verklaringen blijkt echter dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u door hen werd bedreigd en dat eveneens sterk kan worden getwijfeld aan uw Darfurese afkomst.

U slaagde er in de eerste plaats niet in de vervolging vanwege uw neven aannemelijk te maken.

U bent vooreerst uiterst onduidelijk omtrent over de manier en de frequentie waarop u door hen bedreigd zou zijn geweest. U kunt vooreerst niet concreet verduidelijken hoe uw belagers op de hoogte waren van uw verloving. U verklaart enkel dat zij hier over hebben gehoord maar kunt niet concretiseren op welke manier. U verklaart eerst dat soldaten hen dit kunnen gemeld hebben maar trekt die verklaring daarna weer in (gehoorverslag CGVS dd 23.07.2014 (hierna CGVS I) p.21). **Ook over het moment dat zij dit vernamen bent u niet eenduidig.** Waar u eerst verklaart dat deze bedreigingen onmiddellijk na uw verloving startten (CGVS I p.20), verklaart u later dat dit pas een maand na de verloving is begonnen (CGVS I p.22). Het is toch opmerkelijk te noemen dat u niet duidelijker kunt stellen hoe lang na uw verloving u nog rust zou hebben gekend. **Het meest in het oog springend zijn echter uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de frequentie van de bedreigingen die u zou zijn ondergaan.** Enerzijds verklaart u permanent en continu te zijn bedreigd, tot zelfs drie keer per week (CGVS I p.21). Later dikt u deze verklaring nog aan en stelt u dat ze tot aan uw vertrek wel dagelijks bij u langskwamen (CGVS I p.22). Daarentegen verklaart u later de neef die met u wou huwen slechts één keer ontmoet te hebben en dat hij maar twee keer naar uw huis kwam, namelijk kort nadat hij over uw verloving hoorde. In 2013 zou u niet meer persoonlijk bedreigd zijn geweest, noch één van hen gezien hebben (CGVS I p.23-24). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaart u dan weer die neven slechts één keer persoonlijk gezien te hebben, en dan nog van ver en dat u er op dat moment zelfs geen contact mee heeft gehad omdat u hen kon ontwijken (gehoorverslag CGVS dd 15.10.2014 (hierna CGVS II) p.5). **Dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent de frequentie dat u persoonlijk zou zijn lastig gevallen ondermijnt de geloofwaardigheid omtrent de problemen die u zou gekend hebben in uw land van herkomst fundamenteel.** Het is in het licht van uw eerdere verklaringen dan ook onwaarschijnlijk dat u uiteindelijk besloot het land te verlaten omdat de druk en de bedreigingen toenamen en u niet de tijd had de nodige contacten te leggen met uw echtgenoot in verband met uw komst naar België (CGVS I p.19). **Ook wat betreft die bedreigingen die uw vader zou ontvangen omwille van u blijft u uiterst vaag.** Enerzijds verklaart u dat zij uw vader niet meer bedreigen. Wanneer u gevraagd wordt of uw vader dan nog problemen had na uw vertrek haalt u enkel de problemen aan die hij zou gekend hebben eens uw neven vernamen dat uw vader u had uitgehuwelijkt aan iemand anders, maar dat ze momenteel niet meer in de stad wonen (CGVS I p.17). Anderzijds verklaart u dan weer dat u vader telkens wordt bedreigd als uw neven hem zien. U slaagt er echter allerminst in dit te concretiseren, ook al wordt u dit tot tweemaal toe uitdrukkelijk

gevraagd (CGVS II p.3). **Bovendien heeft u bitter weinig informatie over uw belagers.** U kunt hun leeftijd niet inschatten en weet niet uit welke dorpen zij afkomstig zijn of in welke dorpen zij als nomaden met hun vee rondtrekken (CGVS I p.21 en CGVS II p.4-5). **Indien u werkelijk sinds uw verloving in augustus 2012 door hen zou zijn lastig gevallen is het meer dan opmerkelijk dat u nooit enige informatie zou hebben opgevangen wanneer u deze problemen met uw familie besprak.** U herhaalt telkens dat het onwetenden zijn van buiten de stad die wapens dragen (CGVS I p.18, p.20 en CGVS II p.4-5), het is toch opmerkelijk dat u geen verdere informatie heeft over degenen die zorgden dat u uw land van herkomst diende te verlaten.

Verder kan u evenmin een aannemelijke verklaring bieden voor het feit dat zij u blijvend zouden bedreigen omwille van het huwelijk dat u aanging. U verklaart dat zij veel belang hechten aan de tradities en daarom vonden dat zij het recht hadden met u te trouwen (CGVS I p.18). Dit strookt echter niet met uw verklaring dat zij van plan waren u na uw studies te huwelijk te vragen (CGVS I p.24). Gezien het profiel dat u van hen ophangt als onwetende dorpelingen is het weinig realistisch dat zij hun aanzoek zouden uitstellen totdat u uw studies had afgerond. Bovendien verklaart u dat zij voordien geen enkele interesse toonden in uw familie, meer nog dat zij jullie niet vaak wilden zien en enkel groetten (CGVS I p.23). Deze verklaring stemt niet overeen met het feit dat u op de hoogte zou zijn geweest dat zij wachtten tot u afstudeerde vooraleer ze u ten huwelijk zouden vragen. **Het gegeven dat u noch over de reden waarom zij nu naar het leven zouden staan, noch over de manier waarop zij dit duidelijk maakten enige duidelijkheid verschaft zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u uit vrees voor uw neven uw land van herkomst zou hebben verlaten.**

Overigens bent u ook over het huwelijk met uw echtgenoot niet eenduidig, zodat ook hier twijfel kan worden geuit bij het feit dat de aanleiding zou hebben gevormd bij uw problemen in uw land van herkomst. U blijft namelijk onduidelijk omtrent de contacten met uw verloofde en over het feit of u al dan niet reeds effectief huwde in Sudan en of u al een huwelijksakte ontving. U verklaart achtereenvolgens dat er een huwelijksakte werd opgemaakt toen uw echtgenoot in augustus 2012 terugkwam naar Sudan (CGVS I p.12), vervolgens dat er nog geen akte werd geschreven bij de verloving (CGVS I p.13) en daarna dat u niet enkel verloofd bent maar wel degelijk officieel gehuwd bent met een akte van de moskee (CGVS II p.3). **Dat u zo onduidelijk bent met betrekking tot een cruciaal punt binnen uw asielrelaas, namelijk het huwelijk waarmee al uw problemen begonnen, schaadt verder uw geloofwaardigheid. Verder blijkt u ook over uw echtgenoot niet veel te weten.** U weet niet waarom uw echtgenoot Sudan diende te verlaten (CGVS I p.12) of wat hij deed van beroep of studies toen hij nog in Sudan verbleef. U weet evenmin waar zijn ouders wonen of hoeveel broers of zussen hij precies heeft (CGVS I p.14). Aangezien hij aan de grond van uw problemen ligt en u hem al verschillende keren ontmoette in Sudan en hij van deze gelegenheid eveneens gebruik maakte om zijn familie te bezoeken is het opmerkelijk dat u niet over een dergelijke basisinformatie beschikt. Het is eerder onwaarschijnlijk dat u hier geen interesse in zou hebben indien u werd voorgesteld om met deze man te huwen en dat u hier niet verder naar informeerde. **De onduidelijkheid die heerst rond uw huwelijk of uw verloving zorgt er dan ook voor dat het weinig geloofwaardig is dat dit aan de basis van uw problemen zou liggen.**

Verder kan het ook opmerkelijk worden genoemd dat u geen stappen heeft ondernomen om met uw neven te onderhandelen of om te zorgen dat er een einde kwam aan de bedreigingen die u verklaart te zijn ondergaan. U verklaart dat u vluchten als de enige optie zag (CGVS I p.22). Er kan echter niet worden geconcludeerd dat u ook maar enige poging heeft gedaan om uw problemen op een andere manier te verhelpen. U verklaart dat de autoriteiten zich aan de kant van uw neven zouden scharen maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u enigszins beroep deed op de bescherming van uw autoriteiten vooraleer te overwegen het land te verlaten (CGVS I p.23). Ook om binnen uw land van herkomst te vluchten blijkt u niet te hebben overwogen. U verklaart schrik te hebben dat uw neven u ook elders in het land zouden komen zoeken (CGVS I p.24). Deze vrees houdt echter geen steek indien men rekening houdt met uw eerdere verklaringen dat u in 2013 niet meer door hen werd lastig gevallen, en dit terwijl zij op de hoogte waren dat u gewoon thuis verbleef (CGVS I p.23-24). Als zij u niet thuis opzochten is het weinig waarschijnlijk dat zij zich de moeite zouden nemen om wel elders in het land op te sporen. **Zodoende ondermijnt ook uw gebrek aan initiatief om in Sudan uw vermeende problemen te verhelpen verder uw nood aan internationale bescherming. Bovendien schaadt ook het feit dat u nog een jaar zou gewacht hebben vooraleer uw land van herkomst te verlaten, een jaar daarenboven waarin u niet meer werd bedreigd, verder uw geloofwaardigheid.** Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u al van bij uw verloving de intentie had om na uw huwelijk familiehereniging aan te vragen en op deze manier uw man in België te vervoegen (CGVS I p.12). Dit zorgt er voor dat het weinig geloofwaardig wordt bevonden dat u uiteindelijk uit vrees voor uw familie zou zijn vertrokken.

Daarnaast kunnen eveneens vraagtekens worden geplaatst bij de door u verklaarde reisroute. Het is onwaarschijnlijk dat u uw echtgenoot niet op de hoogte zou hebben gebracht van uw reisplannen naar België en dat u zelfs geen telefoonnummer bij u zou hebben waarop u kan trachten hem te bereiken (CGVS I p.19-20). Uit uw verklaringen blijkt immers niet dat de bedreigingen van die aard waren dat u haastig het land diende te verlaten zonder enige voorbereidingen te treffen of uw echtgenoot te verwittigen van uw komst, aangezien u al een jaar zo goed als probleemloos thuis verbleef. U verklaart nochtans ongeveer twee keer per maand contact te hebben gehad met uw echtgenoot (CGVS I p.15) zodat het onwaarschijnlijk is dat u niet de kans had hem over uw vertrek in te lichten. Uw verklaring dat het teveel zou kosten om naar België te bellen raakt kant noch wal indien u net een illegale reis naar België betaalde en ook de hiermee gepaard gaande risico's nam. **Zodoende rijzen ook bij de manier waarop u naar België zou zijn gereisd enige vragen, wat uw geloofwaardigheid opnieuw niet ten goede komt.**

Bovenstaande opmerkingen leiden tot de conclusie dat uw asielrelaas ongeloofwaardig wordt bevonden. Hierdoor komt echter ook uw algehele geloofwaardigheid in het gedrag en kunnen er eveneens ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw Darfurese afkomst.

Hoewel u enige kennis ten toon spreidt van de stad Nyala, schiet uw kennis over de regio op bepaalde vlakken ernstig te kort. U blijkt in de eerste plaats zeer weinig affiniteit en kennis te hebben over het conflict dat woedt in Darfur. Wanneer u gevraagd wordt of u nog andere problemen kende in Darfur komt deze moeilijke situatie niet spontaan ter sprake, wat toch opmerkelijk is. Zelfs wanneer u het over de moeilijke levensomstandigheden heeft in de regio, blijkt u dit vooral financieel te bedoelen (CGVS I p.9). Dat u een dergelijk intens en lang aanslepend conflict niet spontaan vermeldt schaaft reeds de geloofwaardigheid van uw Darfurese afkomst. U verklaart bovendien dat het conflict begon in 2005 (CGVS II p.9), dit terwijl volgens informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier de spanning al opliep sinds 2001 en in 2003 het conflict zijn hoogtepunt bereikte. Sindsdien dienden duizenden Darfurezen hun woonplaats te ontvluchten (Algemeen ambtsbericht Sudan – 22.08.2013). U verklaart vervolgens dat de situatie momenteel wat gekalmeerd zou zijn (CGVS II p.9). Ook dit strookt niet met de beschikbare informatie dat ook in 2013 nog dagelijks geweldsincidenten zouden voorvallen, zowel tussen verschillende stammen als tussen de regeringstroepen en de rebellen. Vooral de situatie in Zuid-Darfur wordt nog als zeer gespannen beschouwd (Amnesty International – 10 years on, violations remain widespread in Darfur – 2013 en Integrated Regional Information Networks – Renewed fighting worsens Darfur crisis – 19.04.2013). Verder is uw kennis van de achtergrond van het conflict erg beperkt, u verklaart evenwel een aantal spelers te kennen maar blijkt niet te weten hoe de situatie precies zit. Enkel wanneer u enkele oppositieleiden worden genoemd herkent u hen bij naam, maar u kunt deze niet zelfstandig noemen en kunt hen evenmin binnen een bepaalde beweging situeren (CGVS II p.12). U kent wel de janjaweed, één van de actoren in het conflict, maar kunt ook daar niet over uitbreiden, noch wat betreft hun positie in het conflict, noch wat betreft hun modus operandi (CGVS II p.9). Aangezien uit de beschikbare informatie duidelijk blijkt dat dit voornamelijk Arabische stammen betreft, waaronder een groot deel Rizeigat waar u verklaart toe te behoren, die een wrede militie uitmaken die strijden in opdracht van de overheid, is het opmerkelijk dat u hier zo weinig van af blijkt te weten (UK Border Agency – Republic of Sudan, Country of Origin Information Report – 11.09.2012). **Het feit dat u in gebreke blijft met betrekking tot de grote lijnen van het conflict in de regio waar u verklaart uw hele leven te hebben gewoond, schaaft reeds de geloofwaardigheid van uw Darfurese afkomst.**

Wat vervolgens uw kennis van de stad Nyala en de omgeving betreft kunnen eveneens enkele opmerkingen worden geformuleerd. Het is uiterst opvallend te noemen dat u zo goed als geen dorpen in de buurt van de stad kunt vernoemen. U noemt slechts één dorp dat nabij de stad werd teruggevonden, namelijk Qirfa (OCHA – Sudan: Darfur, administrative map – september 2012 en OCHA – Sudan: South Darfur State, administrative map – september 2012). Niet alleen kan dit op zich al opmerkelijk genoemd worden, dit stemt des te meer tot de verbazing aangezien u geen enkele van de dorpjes kunt noemen vanwaar uw belagers zouden afkomstig zijn (CGVS I p.5 en CGVS II p.21) en u evenmin weet uit welk dorp uw ouders afkomstig zijn (CGVS I p.10). Het grenst aan het onwaarschijnlijke dat u, indien uw ouders nomaden waren zoals u verklaart, slechts één dorp uit de omgeving zou hebben opgevangen. U vernoemt vervolgens wel Kass als een regio in de buurt van Nyala (CGVS II p.5-6). Het is echter opvallend dat u dit zou vernoemen wanneer er gevraagd wordt naar dorpjes in de buurt aangezien het volgens de beschikbare informatie een stad betreft die ongeveer 100 kilometer van Nyala verwijderd is. U verklaart daarnaast dat uw schoonouders afkomstig zijn uit Ed Daein, wat volgens uw verklaringen ook in de omgeving van Nyala ligt (CGVS II p.6). Een blik op de kaart leert echter dat dit evenmin nabij Nyala gelegen is en dat dit zelfs tot de provincie Oost-Darfur behoort en niet tot Zuid-Darfur waar Nyala gelegen is. Er worden u vervolgens verschillende plaatsen in de buurt van Nyala genoemd waarvan u er slechts één herkent (CGVS II p.11). U noemt weliswaar de grootste steden binnen Darfur (CGVS I p.4 en CGVS II p.6) maar kan dan weer geen andere steden

binnen Zuid-Darfur aanhalen en kent de verdere administratieve delen van de provincie niet (CGVS II p.6). **Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat u slechts een zeer gebrekkige kennis hebt van uw omgeving, wat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit deze streek opnieuw schaadt.**

Vervolgens blijkt u ook over de stad Nyala en de gebeurtenissen in de stad slecht geïnformeerd. U beschrijft weliswaar een aantal plaatsen, gebouwen en wijken binnen de stad maar blijft bij deze beschrijving eerder vaag (CGVS I o.5-6 en CGVS II p.7-8). Wanneer u wordt gevraagd uw wijk te beschrijven kan u enkel een aantal gebouwen noemen die later niet eens in uw wijk blijken te liggen maar eerder in het centrum van de stad (CGVS I p.5-6). Ook wanneer u gevraagd wordt de weg naar de universiteit te beschrijven blijft u eerder op de vlakke (CGVS I p.8). U gaf derhalve niet de indruk een doorleefde kennis van de stad te etaleren, wat opnieuw twijfels doet rijzen bij uw vermeende verblijfplaats. U vermeldt vervolgens verschillende vluchtelingenkampen in de stad maar blijkt niet op de hoogte van de incidenten die zich daar voordeden (CGVS II p.8). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat er geregeld aanvallen op het ook door u vermelde vluchtelingenkamp Kalma plaatsvonden (Algemeen Ambtsbericht Sudan – juni 2012 en Office of the High Commissioner for Human Rights in cooperation with the United African Union Mission in Darfur – Eleventh periodic report of the United High Commissioner for Human Rights on the situation of human rights in the Sudan, Killing and injuring of civilians on 25 august 2008 by government security forces: Kalma IDP camp, South Darfur, Sudan – 23.01.2009). In 2008 vond een gewelddadig incident plaats waarbij overheidsgroepen het kamp probeerden binnen te dringen. Hierbij vielen 33 doden en 108 gewonden. Ook later bleef het in het kamp onrustig en waren de politieke en etnische spanningen duidelijk voelbaar, wat tot verschillende geweldsincidenten met doden leidde. Dat u hier niets over heeft opgevangen zorgt er opnieuw voor dat uw verklaringen weinig doorleefd kunnen worden genoemd. Ook over andere incidenten of demonstraties in de stad kunt u weinig vertellen. U haalt geluiden aan bij de wissel van de gouverneur van Zuid-Darfur in 2012 en een manifestatie in 2013 na de dood van een student (CGVS I p.8 en CGVS II p.10). Deze demonstraties waren echter veel heviger dan door u wordt voorgesteld. Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het bij de protesten die u vermeldt in 2013 voornamelijk ging over gevechten tussen de janjaweed en de veiligheidsdiensten van de overheid (Enough Project – The economics of ethnic cleansing in Darfur – augustus 2013), wat u niet verklaart. Waar u het over geluiden heeft in 2012 blijkt het over een periode van felle protesten te gaan tegen de verslechterde sociaaleconomische situatie met eveneens een politieke weerklank waarbij verschillende doden vielen en er tot duizend personen werden gearresteerd (Algemeen Ambtsbericht Sudan – oktober 2013 en Amnesty International – 10 years on, violations remain widespread in Darfur – 2013). Aangezien u verklaart ook toen aan de universiteit te studeren is het hoogst opmerkelijk dat u hier zo licht zou overgaan. Bovendien vermeldt u evenmin de studentendemonstratie aan de universiteit in april 2011 waarbij eveneens verschillende arrestaties vielen (Algemeen Ambtsbericht Sudan – juni 2012). **Deze opmerkingen zorgen er dan ook voor dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Nyala gedurende deze periode.**

U roept ter verschoning van uw onwetendheid uw gebrekkige opleiding in (CGVS II p.9). U volgde echter twee jaar universitaire studies zodat het onwaarschijnlijk is dat u nooit meer informatie zou hebben opgevangen, ook al waren uw activiteiten buiten uw opleiding beperkt. **Ook nadat u uw studies stopzette en verklaarde altijd thuis te blijven en Nyala nooit te hebben verlaten is het weinig waarschijnlijk dat u amper enige details zou kunnen geven over de streek. Ook uw verklaring uit een strikt religieus milieu afkomstig te zijn (CGVS I p.7) kan niet verklaren dat u geen duidelijkere informatie zou hebben opgevangen over uw omgeving en de gebeurtenissen in Darfur.** Dat uw ouders volgens strikte religieuze regels zouden leven strookt bovendien niet met de mogelijkheid die u kreeg om universitaire studies te volgen en evenmin met het feit dat uw vader u toestond te huwen met een man die al geruime tijd in het westen leeft, waar godsdienst een minder prominente plaats heeft, en hij u zelfstandig naar Europa liet reizen. U slaagde er derhalve niet in een aannemelijke verklaring te formuleren voor de aangehaalde onwetendheden.

Bijgevolg kon u, hoewel u een aantal plaatsen in de stad kunt situeren en u enige notie heeft van de situatie in Darfur, evenmin overtuigen wat betreft uw Darfurese afkomst. Bovendien kan er opgemerkt worden dat u verklaart van een Arabische stam af te stammen, terwijl uit de eerder toegevoegde informatie blijkt dat het vooral Afrikaanse stammen zijn die onder het conflict te lijden hebben en gevisieerd worden door de autoriteiten. Zodoende kon u eveneens overwegen om zich buiten Darfur te vestigen om aan de precare situatie in de regio te ontvluchten.

De documenten die u neerlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Volgens de 'Transparency International's Corruption Perceptions Index' van het jaar 2013 is Sudan een van 's werelds meest corrupte landen, en is de corruptie er wijdverspreid doorheen alle lagen van de maatschappij. Dit leidt er toe dat er sterke twijfels kunnen worden geuit bij de authenticiteit van de door u neergelegde

documenten. Voor alle documenten neergelegd in een asielprocedure geldt bovendien dat zij gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Er kunnen bijkomende vragen worden gesteld bij de authenticiteit van uw universiteitskaart aangezien u zelf verklaart slechts in 2012-2013 te hebben gestudeerd en slechts één jaar naar de universiteit bent gegaan (CGVS I p.7-8), terwijl u met deze documenten aangeeft reeds in 2011 uw studies te hebben aangevat. U corrigeert dit later en verklaart dat u ook het tweede jaar bent aangevat (CGVS I p.15), maar u blijft er verder bij slechts in 2012 uw studies te hebben aangevat. Deze vaststelling schaadt verder de geloofwaardigheid van de door u neergelegde documenten. Ook de kopie van de Belgische identiteitskaart van uw echtgenoot kan geen bewijs leveren voor uw verblijf noch voor de problemen die u zou gekend hebben in Nyala.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

“Vervolgens vermeldt de bestreden beslissing de motieven om haar standpunt te staven; verzoekster kan het hiermee niet eens zijn :

Ten eerste wordt er ernstige twijfel geuit met betrekking tot de vervolging die vanwege de neven uitgaat omwille van haar huwelijk met haar huidige man; de bestreden beslissing stelt immers dat verzoekster te onduidelijk is mbt tot de frequentie van de gezegde bedreigingen of nog ivm de bedreigingen die haar vader ontving of nog de details ivm de identiteit van haar belagers en hun precieze motieven of tenslotte haar pogingen om het conflict op te lossen en/of elders binnen Soudan een vestigingsalternatief te zoeken;

In dat kader wordt ook twijfel geuit omtrent de ware natuur van het huwelijk met haar huidige echtgenoot;

Verzoekster merkt op dat de bestreden beslissing haar vluchtmotieven in twijfel trekt en dit op basis van een te rationele en rigide analyse van haar verklaringen.

Verzoekster wenst op te merken dat zij niet voorbereid werd op de asielprocedure en dat zij in feite verrast werd door de veelheid en de diversiteit van de vragen die zij in een sneltempo voorgeschoteld kreeg, hetgeen er inderdaad toe bijgedragen heeft dat zij soms ook zonder er voldoende over na te denken antwoorden heeft gegeven, die zeker niet verzonnen zijn maar waarbij zij zelf niet steeds het perfecte antwoord had zodat zij zichzelf daardoor enigszins in de problemen heeft gewerkt.

Zo spreekt het eigenlijk voor zich dat verzoekster bijvoorbeeld zelf niet precies weet wanneer precies de neven begonnen zijn met hun bedreigingen, ook al was dit kort na haar verlovings; zo ook wordt het antwoord ivm de frequentie uiteraard beïnvloedt door de emoties en is verzoekster die door die emoties wordt getroffen uiteraard geneigd om de frequentie als continu voor te stellen; ook al werden die bedreigingen niet continu, voor verzoekster werd die bedreiging wel als continu ervaren.

Verzoekster verklaarde trouwens dat zij nav de bedreigingen niet meer buitenshuis kwam zodat het uiteraard duidelijk is dat zij persoonlijk niet aan den lijve bedreigd werd;

Verder weet zij inderdaad weinig af van die neven, die immers nomaden zijn, zonder vaste verblijfplaats maar die wel sterk de tradities aanhangen én wiens eergevoel hen niet kan toelaten om inzake een verzoening na te streven.

Hoe dan ook, dit soort analyse van door emoties beïnvloedde informatie, en waarbij bovendien nog duidelijk is dat het gaat om elementen die verzoekster niet persoonlijk aan den lijve heeft ondervonden, of toch slechts gedeeltelijk, leidt dan uiteraard te gemakkelijk tot het besluiten van het bestaan van tegenstrijdigheden en vaagheden, wat in feite niet pertinent is.

Met betrekking tot haar huwelijk met de Heer (D.B.A.), is de bestreden beslissing zelf niet coherent; enerzijds lijkt zij het huwelijk en de relatie in twijfel te trekken; anderzijds verwijst zij naar het feit dat het

erop lijkt dat verzoekster van bij het begin in het kader van een gezinshereniging naar België probeerde te komen en dat de vluchtmotieven niet overtuigen.

Verzoekster kan alleen maar bevestigen dat zij inderdaad gehuwd is met de betrokkene, met hem samenwoont sedert haar aankomst in België en thans van hem zwanger is; dat zij zelf weinig weet over zijn familie en zijn verleden is strikt normaal in de culturele context.

In dat kader wenst zij wel op te merken dat zij inderdaad van plan was om in het kader van gezinshereniging naar België zodra zij daarvoor in aanmerking zou kunnen komen, doch dat zij omwille van de bedreigingen sneller dan voorzien en omwille van haar veiligheid haar land diende te verlaten; dat zij bvb –minstens- in afwachting intern een vluchtalternatief in Soedan had kunnen zoeken is niet realistisch aangezien zij als gehuwde maar alleenstaande vrouw onmogelijk elders zou kunnen gaan wonen; dat zulks alternatief minstens veronderstelt dat zij elders familie had die haar op een degelijke manier zou kunnen opnemen, -quod non, en dit nog afgezien van het feit dat zij ook elders niet in veiligheid zou zijn voor deze nomaden.

Ten tweede uit de bestreden beslissing ook nog ernstige twijfels betreffende de Darfurese afkomst van verzoekster, meer bepaald uit Nyala.

Wat tenslotte de twijfel omtrent haar Darfurese afkomst betreft, kan verzoekster alleen maar verwijzen naar de informatie die zij heeft kunnen verstrekken en die aldus het CGVS zelf toch wijst op een basiskennis.

Daarnaast vestigt verzoekster inderdaad de aandacht op het feit dat zij uit een streng religieuze familie komt en dat zij weliswaar mocht studeren; zij studeerde economie.

Daarnaast had zij echter geen andere activiteiten, laat staan politieke interesses, en leefde zij zoveel mogelijk binnenshuis waar zij beschermd en afgeschermd werd van de dagelijkse realiteit; in dergelijke omstandigheden en bij gebrek aan enige zelfstandige interesse en/of activiteit is het duidelijk dat zij die toch nog vrij jong is de antwoorden op vele van de gedetailleerde vragen schuldig moest blijven.

Dit kan echter niet overtuigen om haar Darfurese afkomst in twijfel te trekken; dit is een totaal subjectieve gevolgtrekking.

Daarom vraagt verzoekster ook om in het bijzonder rekening te houden met haar documenten, die toch allen gelijklopend zijn mbt het ondersteunen en bewijzen van haar Darfurese afkomst.

Verzoekster behoudt zich het recht voor om haar afkomst en burgerlijke stand verder te bewijzen, mocht zij in de loop van de beroepsprocedure nog bijkomende bewijsstukken hieromtrent kunnen bekomen.

Verzoekster vraagt u dan ook haar alsnog te erkennen als vluchteling, minstens te stellen haar problemen aanleiding geven tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoekster een originele geboorteakte en een origineel huwelijkscertificaat neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekster niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept zij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zij vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt over de bedreigingen die zij en haar vader zouden hebben gekend in Soedan, (ii) zij geen verklaring kan geven voor het feit dat zij blijvend zou bedreigd worden wegens haar huwelijk, (iii) zij geen eenduidige verklaringen aflegt met betrekking tot haar huwelijk, (iv) zij geen poging ondernam om zich te beroepen op de bescherming van haar nationale autoriteiten, (v) haar verklaringen over haar reisroute niet geloofwaardig zijn, (vi) zij haar Darfurese afkomst niet aannemelijk maakt gelet op haar gebrekkige kennis van het Darfurese conflict, van de stad Nyala en omgeving en van de gebeurtenissen in deze stad, (vii) zij niet aannemelijk maakt uit een streng-religieuze familie afkomstig te zijn, en (viii) de door haar neergelegde documenten het voorgaande niet kunnen wijzigen.

Waar verzoekster in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat zij niet voorbereid was op de asielprocedure en verrast werd door de veelheid aan en diversiteit van vragen, dient erop gewezen dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland,

bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Waar verzoekster stelt dat de bestreden beslissing tegenstrijdig is omdat twijfels worden geuit over haar huwelijk en tegelijk wordt gesteld dat zij in het kader van gezinshereniging naar België probeerde te komen, kan zij niet worden gevolgd. Deze motieven in de bestreden beslissing zijn immers gebaseerd op verzoeksters eigen verklaringen dienaangaande. Verzoekster toont niet *in concreto* aan waarom verweerder deze verklaringen op een foutieve wijze met elkaar zou hebben vergeleken.

Ondervraagd ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaarde verzoekster met betrekking tot haar huwelijk dat zij zich tijdens het gehoor op het CGVS vergiste en de datum van de familiebijeenkomst weergaf. Dergelijke *post factum*-verklaring is niet van aard te motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Bovendien wijzigt verzoekster voor de derde keer haar verklaringen met betrekking tot haar huwelijksdatum, hetgeen eens te meer afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar relaas. Blijkens de ter terechtzitting neergelegde huwelijksakte huwde zij op "10-12-2013". Volgens haar verklaringen op het CGVS werd er rond augustus 2012 een huwelijksakte opgesteld (gehoor CGVS 23 juli 2014, p.12-13). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zij dat het huwelijk werd aangegaan op 20 augustus 2012 (administratief dossier, stuk 17, Verklaring DVZ, nr. 15). Het is niet aannemelijk dat verzoekster, die een universitaire studie aanving, zich inzake de datum van haar huwelijk vergist aangezien dit huwelijk de oorzaak van haar problemen zou hebben gevormd en leidde tot de ontvluchting van haar land.

Wat betreft de neergelegde geboorte- en huwelijksakte (rechtsplegingsdossier, stuk 7) dient er aldus op te worden gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Bovendien blijkt uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') dat, omwille van de wijdverspreide corruptie in Soedan, documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn. Deze stukken zijn dan ook niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoekster vervolgens stelt dat zij uit een streng-religieuze familie komt, geen andere activiteiten had dan haar studies economie en zoveel mogelijk binnenshuis leefde, dient erop gewezen dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat zij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoekster een document kan voorleggen waaruit haar herkomst blijkt, tracht haar kennis over de streek te toetsen. Van iemand die zich vluchteling verklaart, mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande haar verklaarde land en regio van herkomst, dat zij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat zij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over haar vrees voor vervolging.

Voor het overige komt verzoekster niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS